

[Elsø-Merete Ross.]

gangskursus bliver et udpræget terpekursus for bogligt indstillede elever. Der må være adgang for elever fra 8., 9. og 10. klasserne, som i disse klasser er vænnet til modnene og udviklende arbejdsformer. Dem må man bygge videre på, og ved tilrettelæggelsen af adgangsprøven må man tage disse hensyn. Vi må derfor se nøje på det forslag til adgangsprøve, den højtærede minister ønsker at fremsætte til efteråret sammen med et nyt forslag til lov om læreruddannelsen.

Et af de spørgsmål, der vel vil optage os stærkt i den kommende tid, er spørgsmålet om småbørnslærerindernes stilling. Der er i den betænkning, som er afgivet af læreruddannelsesudvalget, givet en grundig belysning af de problemer, der knytter sig til undervisningen i de yngste klasser, og man har i lovforslaget ved bestemmelsen om, at der som pædagogisk speciale kan vælges undervisning af de yngre klasser, vist, at man har interesseret sig særligt for dette spørgsmål. Det grundsynspunkt, der anlægges, er, at det at undervise småbørn kræver en lige så lang uddannelse, som der kræves, når andre aldersklasser skal undervises. Hertil føjer man det synspunkt, at det er nødvendigt, at et betydeligt antal lærerstuderende gennemgår en særlig forberedelse til denne opgave.

Denne helhedsuddannelse med indbygget specialisering for småbørnsundervisning er altså et grundstød imod den særlige småbørnslærerindeuddannelse. Jeg kan se det berettigede i disse synspunkter. Jeg kan også se, at den overvejende del af landets småbørn må undervises af lærerkræfter, der udgår fra de almindelige seminarier. Sådan er det i dag, hvor kun nogle få procent af den samlede lærerproduktion udgår fra småbørnslærerindeseminarierne. Man kan også, når man ser på ansættelsen i landets forskellige egne, se en vigende tendens for småbørnslærerinderne. Alt dette pegerentydigt i retning af, at denne særlige uddannelse står foran at skulle høre op. Tilbage bliver dog hos mange en fornemmelse af, at noget værdifuldt forsvinder. Det er rigtigt, at uddannelsen har været kortere for småbørnslærerinder end for lærere i almindelighed, men det er lige så rigtigt, at de i overordentlig høj grad har gjort fyldest, og at de står meget stærkt i befolkningen.

Derom kan der ikke herske tvivl. For mig at se må man i hvert fald sikre en ordening, hvorefter småbørnslærerindeuddannelsen kan fortsætte endnu nogen tid. En øjeblikkelig afvikling vil ikke være ønskelig. Jeg vil dog gerne tilføje, at der er nogle i vor gruppe, som gerne vil opretholde småbørnslærerindeuddannelsen på særlige seminarier.

Jeg skal ikke komme ind på enkeltheder inden for den række saglige områder, der nærmere skal diskuteres i den kommende tid; det er ikke meningen her ved første behandling. Jeg har kun ønsket at fremføre nogle enkelte principielle synspunkter.

Jeg skal slutte med at sige, at vi står over for et område, der er overordentlig kompliceret og vanskeligt. Jeg tror ikke, der findes noget felt inden for uddannelserne, som det er vanskeligere at lovgive om end netop dette. Medens man, hvor det drejer sig om tekniske uddannelser, forholdsvis let kan nå frem til de mål, man skal sætte for undervisningen, har vi ikke tilsvarende muligheder her. Vi kan ikke svare på, hvad det er, der gør en god lærer. Det er også klart, at det netop på et tidspunkt, som er præget af en voldsom teknisk udvikling med virkninger på alle områder inden for samfundslivet, er særlig vanskeligt at lave en lov, der er indrettet, så den svarer til denne udvikling.

Jeg mener, at vi ved tilrettelæggelsen af læreruddannelseslovgivningen må have for øje, at man skal uddanne lærere til et samfund, vi ikke ved så meget om i dag. Vi kender nogle hovedtendenser, men ingen kan med sikkerhed sige noget om, hvordan udviklingen tegner sig omkring 1980-90, for ikke at sige efter år 2000. Alt peger på, at vi skal gøre loven til en rammelov, der fastsætter nogle hovedlinjer og det niveau, der generelt må tilgodeses, men vi må afstå fra at fastsætte detaljer, som udviklingen alligevel inden længe vil være løbet fra.

Det radikale venstre er parat til at gå ind i en drøftelse af dette lovforslag.

Sigsgaard: Der er jo i dag en vældig udvikling i gang inden for folkeskolen, nye fag tages ind, gamle ændrer indhold, gamle former afløses af nye, men først og fremmest er der grund til at hæfte sig ved de nye undervisningsmetoders fremtrængen og